

Forståelsen af Qur'anens Udfordring

I Allahs Navn, den Nådige, den Barmhjertige

Gennem menneskehedens historie sendte Allah ﷻ adskillige Profeter til forskellige dele af verden og til alle de forskellige nationer. Profeterne blev (ud)valgt fra folket, og var ikke anderledes i deres fysiske opsætning fra ethvert andet menneske. Alle Profeter bar hovedsageligt budskabet om *Tawbeed* (Allahs Enhed), mens andre Profeter blev givet yderligere åbenbaring, som skulle meddeles til deres folk.

Som Profeter var de ikke anderledes end alle andre i deres fysiske opsætning. Der var ikke nogen måde, hvorpå menneskerne kunne bekræfte budskabets sandhed, medmindre de satte deres lid til dem, som erklærede profetskab. Imidlertid var der mange individer i hver eneste generation, som producerede og udviklede mange holdninger om formålet med livet, skabelsen og guddommelig vejledning. Som et resultat, så krævede enhver åbenbaring fra Allah ﷻ til en person, som hævdede at være Profet, en eller anden måde, hvorpå man kunne bekræfte eller bevise dens gyldighed. Mange Profeter udførte mirakler, som kendetegnede en midlertidig ophævelse af en naturlov, hvilket kun kan muliggøres af Allah ﷻ. Alle de Profeter Allah ﷻ sendte, udfordrede folket til at producere noget lig det mirakel, som de fremviste; hvis folket kunne få succes med at besvare udfordringen, kunne autenticiteten hos den, som hævdede at være Profet, bringes i tvivl. Hvis folket derimod ikke var i stand til at besvare udfordringen, så beviste denne manglende evne til at overvinde udfordringen vedkommendes profetskab, og dette ville naturligt føre til en omfavnelser af det budskab, som pågældende Profet havde bragt.

For Islams *Deen* var Qur'anen miraklet, som beviste Muhammads ﷺ profetskab. Siden Islams opståen har mange betvivlet Qur'anens autenticitet, mens andre har forsøgt at skildre den som et dokument, der var blevet plagieret fra tidligere civilisationer. Så forståelsen af Qur'anens natur og dens udfordring, er fundamental for adopteringen af Qur'anen som værende en åbenbaring fra Allah ﷻ, og fremlægge den for ikke-muslimer.

Uforlignelighed

Miraklet Profeten ﷺ bragte var Qur'anen og dens uforlignelighed, dvs. at den hverken kan overgås eller efterlignes, om end grammatisk, lingvistisk, æstetisk eller i sin komposition. Af alle tekster i hele verden er det kun Qur'anen, som hævder at være i sin oprindelige form. Allah har således udfordret mennesker til at imitere den i blot en lille del. Allah ﷻ sagde:

﴿وَأَن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

”Og hvis I er i tvivl angående det Vi har nedsendt til Vores tjener (fra tid til anden), så bring en Surah (et kapitel) ligesom den og tilkald (alle) jeres vidner (og hjælpere, hvis der er nogen) foruden Allah, hvis I er sandfærdige (i forhold til jeres tvivl).” [Al-Baqarah 2:23]

﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾

”Og hvis I ikke kan gøre det - og I vil aldrig kunne gøre det - så frygt en ild, hvis brændsel er mennesker og sten, forberedt til de vantrø (som fornægter budskabet).” [Al-Baqarah 2:24]

Ved første blik virker udfordringen slet ikke til at være sofistikeret, for hvis man valgte en hvilken som helst skrivestil, på et hvilket som helst sprog, ville det ikke være svært at producere flere sætninger, som giver mening. Studenter verden over bliver regelmæssigt bedt om at imitere Shakespeares passager til deres eksamen. På det indiske subkontinent udfører studenter lignende opgaver med poesi fra Allama Iqbal. Så snart reglerne for en bestemt stil eller genre er blevet identificeret vil det være muligt at udføre denne opgave.

Forståelsen af Qur'anens Natur

Enhver tekst, som hævder at være af guddommelig oprindelse, skal kunne verificeres som værende fra Skaberen. For at acceptere vejledningen som værende fra Skaberen, skal den være udenfor et begrænset menneskes kapacitet til at lave noget ligesom det, så hvad end der hævder at komme fra Skaberen, skal være uforligneligt, så vi kan erkende det. Qur'anen trodser reglerne på en måde, som illustrerer at den er den eneste undtagelse til sprogets love; dette kendes som Qur'anens *Ijaz* eller lingvistiske mirakel.

Denne skrivestil er blevet identificeret. Sprog er opgjort af elementer såsom, prosa og rimende prosa. Og det arabiske sprog har seksten poesistile (kaldet *Al-Bihar*), såvel som Prosa (*Saj'a*) og rimende prosa (*Mursal*). Dette bliver til atten stile; og hvert enkelt stil har sine egne genkendelige regler. Men Qur'anen har en anden stil og det er denne stil, udfordringen er baseret på. Qur'anens stil anerkendes universelt som en helt separat stil; en genre i sin egen ret og den nittende stil.

Qur'anens Udfordring

Udfordringen til hele menneskeheden går ud på at skrive et kapitel (en *Surah*) ligesom de et hundrede og fjorten kapitler, som allerede findes i Qur'anen, dvs. i denne nittende stil. Det korteste kapitel er kun tre sætninger eller bestående af ti ord. Altså, hvis nogen er i stand til at producere tre linjer arabisk, som ikke hører ind under de nævnte arabiske stile, er grammatisk korrekt, giver mening, dvs. den indeholder mening og er ikke bare et virvar af ord, og er ikke allerede i Qur'anen; kun dér kan vi anse udfordringen

for at være blevet mødt. Så udfordringen går ud på at komponere vers og imitere stilen, og ikke blot at kopiere hvad der allerede er blevet åbenbart.

Siden åbenbaringen af Qur'anen har mange forsøgt at imødekomme denne udfordring. Men alle forsøg uden undtagelse hører ind under de oprindelige atten arabiske stile, aldrig den nittende. Udfordringen er forblevet universelt uovertruffen siden åbenbaringen i det syvende århundrede.

Det arabiske sprog i sig selv er ikke åbenbaring. Araberne fra den arabiske halvø opfandt sproget, lagde de grammatiske regler og var mestre i det, fordi de selv havde opfundet det. Og Qur'anen kom på deres sprog og udfordrede dem til at arrangere ord og sætninger, alt imens de besad manualen til sproget, for at kunne imitere dens stil. For at lade udfordringen være endnu mere til deres fordel, så blev Qur'anen åbenbart på de syv forskellige dialekter, som fandtes på den arabiske halvø på det tidspunkt. Araberne fejlede dog alligevel i deres bestræbelser.

At man endnu ikke har opnået denne bedrift til trods for over fjorten hundrede år med værker, indsats og bestræbelse, indikerer, at den nittende stil blev skabt med en begrænset mængde ord, vendinger og sætninger, som allerede findes i Qur'anen. Det arabiske sprog er stadig i brug af hundredvis af millioner mennesker, muslimer og andre. Og de arabiske bogstavers byggeklodser er til rådighed, og reglerne for sprogkonstruktion eksisterer stadigvæk.

Argumentet for uforlignelighed kan forklares yderligere, hvis vi undersøger, hvem der kan have skrevet Qur'anen. Der er fire muligheder:

1. En ikke-araber
2. En araber
3. Muhammad ﷺ
4. Skaberen ﷻ

Qur'anen er mageløs i sit arabiske og betragtes som overlegen i forhold til andet litteratur. Også i dag anses den for at være det ypperste skrevne arabiske uden sidestykke. Af disse grunde er det umuligt, at Qur'anen kunne være skrevet af nogen, som ikke var araber, fordi vedkommende ikke ville have kendt til arabisk. Det ville ikke være seriøst at påstå, at sådan et værk kunne frembringes, uden adgang til selve sproget. Altså kan den første holdning, at en ikke-araber skulle have forfattet Qur'anen, trygt elimineres og udelukkes.

At Qur'anen skulle være forfattet af en araber, ville være ensbetydende med, at uforlignelighedstesten ikke udgjorde en egentlig udfordring ligesom det heller ikke ville være tilfældet med andre sprog. Uanset hvad man skriver så kan en anden efterligne det i samme stil. Dog er udfordringen blevet prøvet af flere autoriteter i arabisk gennem historien og det har efterladt dem alle i udmattelse; når som helst en araber

forsøger sig med en passage, forbliver den nittende stil vitterlig uden for rækkevidde, så vi kan trygt sige at Qur'anens forfatter ikke kunne have været en araber.

Uanset hans mægtighed, var Muhammad ﷺ stadig en araber ligesom sine brødre. Det er også et faktum, at Muhammad ﷺ aldrig blev anklaget af sine samtidige, for at have forfattet Qur'anen, selv dem der ville have ham dræbt og ødelagt anklagede ham ikke.

Den eneste rationelle svar, som er tilbage, er Skaberens ﷻ.

Opfattelsen af Qur'anens Mirakel

Qur'anen er hverken poesi eller prosa, men en unik tale, som har været uovertruffen i hele den arabiske litteraturhistorie. Dens indhold diskuterer det fulde spektrum af de menneskelige behov, problemer og attituder, alt imens den bevarer sin relevans til enhver tid. Men at nyde og smage Qur'anens mirakuløse natur på basis af dens veltalenhed og stil, kan kun opnås af dem, som kan forstå det arabiske sprog.

En fastsættelse af det arabiske sprog som en forudsætning for direkte at kunne appreciere Qur'anens mirakuløse veltalenhed, udelukker ikke nødvendigvis muligheden for, at en ikke-araber kan appreciere visse aspekter af Qur'anens veltalenhed gennem et dybt studie af dens vers.

Nogle Eksempler på Qur'anens Veltalenhed

Allah ﷻ siger:

﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءِ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
وَأَسْنُوتَ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾

"Og der blev sagt: "Åh jord, slug dit vand! Åh himmel, klar op!" Vandet sank og befalingen blev fuldført. Og det (skibet) faldt til hvile på (bjerget, som hedder) Al-Judi, og der blev sagt: "(Langt) væk med et folk, som har begået uret." [Hud 11:44]

Denne *Ayah* omtaler Nuhs ﷺ tid. På arabisk består den kun af 17 ord; i den har Allah ﷻ dog fortalt os hele begivenheden om (synd)floden og dens efterspil. Den fortæller os, at jorden var fyldt med vand og skyerne var ovenover; derefter befalede Allah jorden til at dræne vandet fra landet og himlen til at blive klar for skyer. Jorden og himlen adlød denne befaling således at landet ikke længere var oversvømmet og Nuhs ﷺ skib faldt til hvile på et bjerg. Derefter informerer Allah ﷻ os, at Nuhs ﷺ folk blev frelst fra deres undertrykkere, såvel som det faktum, at disse mennesker blev udslettet, uden at der er nogen gentagelse eller usikkerhed i Qur'anens exceptionelle veltalenhed og stil.

Faktisk bliver det fortalt, at da Ibn Al-Muqaffah - en person, der fik en bestilling af nogle arabere på at producere noget ligesom Qur'anen - hørte denne *Ayah* blive reciteret af en person, så opgav han hele sit foretagende og underkastede sig til overlegenheden i Qur'anens veltalenhed (*Balagha*).

I et andet eksempel siger Allah ﷻ:

﴿وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا﴾

"Ved gangerne, der løber, gispende (efter vejret); som slår gnister af ild (med deres hove), og søger hen til angrebet ved daggry. Og løfter støvet i skyer, alt imens de samlet trænger ind i (fjendens) midte." [Al-'Adiyat

100:1-5]

Her detaljerer Allah ﷻ hestenes energi, idet de pruster forventningsfuldt og gnisterne, som kommer af deres hoves sammenstød med stenene på jorden i deres heftige angreb mod fjenden. Baggrunden er det første dagslys, og taktikken er at overraske fjenden. Og støvet samler sig bag dem, idet en stor eskadron raser henover ørkensandet og hestene udviser fuld lydighed til deres herrer idet de rider ind i fjendens rækker, frygtløse og disciplineret. Veltalenheden, hvormed Qur'anen fortæller dette, er ekstraordinær.

Ved at bruge meget få ord giver Qur'anen os livlige beskrivelse af komplekse begivenheder, såsom den nævnte kamp. I denne *Surah* (kapitel) beskriver Allah ﷻ en kampscene på sådan en måde, at læseren vil være i stand til at visualisere - ikke kun et glimt - men derimod hele kampens forløb. Det er kun ti ord, som er blevet brugt til at beskrive hele denne scene i Qur'anen, men en omfattende forklaring af deres meninger på arabisk eller ethvert andet sprog ville kræve flere sider.

Konklusion

Mens den vestlige verden mangler sammenhængende vejledning fra Skaberen og er forfaldet til anarkiet af grådighed og egennytte, har mange tyet til vejledning fra kulter såsom Scientology for at udfylde dette tomrum. Qur'anen repræsenterer en tekst, hvis autenticitet kan bekræftes rationelt. Det er en tekst, som ikke kræver blind tro for at forstå den. Forskellige kopier fra forskellige generationer er blevet bevaret, som kan sammenlignes.

Denne Qur'an kan kun beskrives som et unikt udtryk af det arabiske sprog. Dette skyldes dens unikke litterære form, lingvistiske genre, uovertruffen veltalenhed og dens hyppighed af retoriske særpræg, som er uden sidestykke. Og unikheden i Qur'anens sprog former baggrunden for doktrinen, *I'jaz Al-Qur'an* - Qur'anens uforlignelighed, som er kernen i Qur'anens påstand om at være af guddommelig oprindelse.